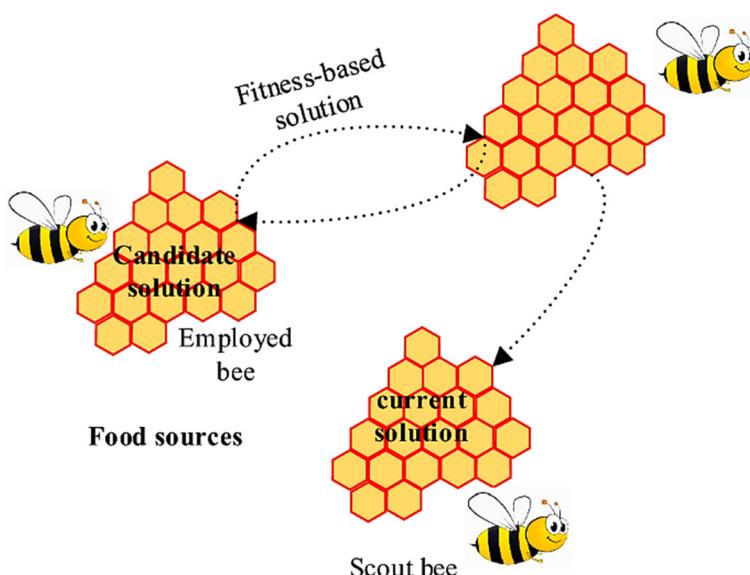

الگوریتم کلونی زنبورهای مصنوعی

الگوریتم کلونی زنبورهای مصنوعی (ABC) یک تکنیک بهینه‌سازی است که رفتار جستجوی غذای زنبورهای عسل را شبیه‌سازی می‌کند و با موقیت در مسائل مختلف عملی اعمال شده است. ABC متعلق به گروه الگوریتم‌های هوش ازدحامی است و توسط Karaboga در سال ۲۰۰۵ پیشنهاد شد.

کلونی زنبورهای مصنوعی از سه گروه زنبور عسل تشکیل شده است: زنبورهای کارگر، ناظر و زنبورهای پیشاہنگ. تمام زنبورهایی که در حال حاضر از یک منبع غذایی بهره‌برداری می‌کنند، اطلاعات مربوط به منبع غذایی را به کندو منتقل می‌شوند. زنبورهای کارگر از منبع غذایی بهره‌برداری می‌کنند، اطلاعات مربوط به منبع غذایی را به کندو منتقل می‌کنند و این اطلاعات را با زنبورهای ناظر به اشتراک می‌گذارند. زنبورهای ناظر در کندو منتظر هستند تا اطلاعاتی در مورد منابع غذایی کشف شده توسط زنبورهای کارگر به اشتراک گذاشته شود و زنبورهای پیشاہنگ همیشه به دنبال منابع غذایی جدید در نزدیکی کندو خواهند بود. زنبورهای کارگر با رقصیدن در منطقه رقص تعیین شده در داخل کندو، اطلاعات مربوط به منابع غذایی را به اشتراک می‌گذارند. ماهیت رقص مناسب با محتوای شهد منبع غذایی است که فقط توسط زنبور رقصیده مورد استفاده قرار می‌گیرد. زنبورهای ناظر رقص را تماشا می‌کنند و با توجه به احتمالی مناسب با کیفیت آن منبع غذایی، منبع غذایی را انتخاب می‌کنند. بنابراین، منابع غذایی خوب در مقایسه با منابع غذایی بد، زنبورهای ناظر بیشتری را جذب می‌کنند. هرگاه از یک منبع غذایی به طور کامل بهره‌برداری شود، تمام زنبورهای کارگر مرتبط با آن، منبع غذایی را رها کرده و پیشاہنگ می‌شوند. زنبورهای پیشاہنگ را می‌توان به صورت انجام کار اکتشاف (Exploration) تجسم کرد، درحالی که زنبورهای کارگر و ناظر را می‌توان به صورت انجام کار بهره‌برداری (Exploitation) تجسم کرد.

Onlooker bee

شکل ۱ - زنبورهای کارگر، ناظر و پیشاہنگ.

یعنی توانایی تولید پاسخ‌های جدید و البته متفاوت، یا آزمایش طرحی که تابه‌حال مشابه آن را نداشیم. این مفهوم دقیقاً مقابله مفهوم اکتشاف است. در الگوریتم ABC چرا به Exploration نیاز داریم؟ برای اینکه مطمئن شویم همه‌جا را بررسی کرده‌ایم. در الگوریتم ABC چرا به Exploitation نیاز داریم؟ برای اینکه مطمئن شویم به‌اندازه کافی زمان و انرژی برای بهتر شدن راه حل صرف کرده‌ایم. ما در بهینه‌سازی به هردوی این‌ها نیاز داریم ولی نمی‌توانیم به‌طور هم‌زمان هر دو را داشته باشیم باید کاری کنیم که در ابتدای کار الگوریتم Exploration بهتری داشته باشیم و در ادامه کار برای اطمینان بیشتر Exploitation بهتری داشته باشیم.

در الگوریتم ABC، هر منبع غذایی یک راه حل ممکن برای مسئله مورد بررسی است و مقدار شهد یک منبع غذایی نشان‌دهنده کیفیت راه حل است که با مقدار تناسب نشان داده می‌شود. تعداد منابع غذایی با تعداد زنبورهای کارگر برابر است و برای هر منبع غذایی دقیقاً یک زنبور کارگر وجود دارد و یک زنبور ناظر بسته به مقدار احتمال P_i مرتبط با آن منبع غذایی، منبع غذایی را انتخاب می‌کند.

رفتار هوشمند زنبورهای عسل را می‌توان در چند گام زیر خلاصه کرد:

۱. زنبورها تلاش می‌کنند تا به صورت تصادفی در محیط به دنبال منابع غذایی خوب بگردند (مقدار تناسب).

۲. پس از یافتن یک منبع غذایی، آن‌ها تبدیل به زنبورهای کارگر می‌شوند و شروع به استخراج غذا از منبع یافت شده می‌کنند.

۳. زنبور کارگر با شهد به کندو بازمی‌گردد و بار شهد خود را خالی می‌کند. پس از خالی کردن آن، می‌تواند مستقیماً به منبع کشف شده خود بازگردد یا اطلاعاتی که درباره منبع غذایی اش دارد را با اجرای یک رقص گردون در ناحیه رقص به اشتراک بگذارد.

۴. اگر یک منبع غذایی خالی شد، زنبوران کارگر به پیشاہنگ مبدل شده و به جست‌وجوی تصادفی برای منابع غذایی می‌پردازند.

۵. زنبورهای ناظر در کندو منتظر مانده و زنبورهای کارگر را در منابع غذایی گردآوری کرده‌شان مورد نظارت قرار می‌دهند و از میان منابع غذایی موجود با بیشترین سود، یک منبع را انتخاب می‌کنند.

۶. انتخاب منابع غذایی متناسب با کیفیت آن منبع (مقدار تناسب) است.

با اینکه سه نوع از زنبورهای عسل موجود در کلونی معرفی شدند، در مرحله پیاده‌سازی تنها دو نوع زنبور وجود دارد که زنبورهای کارگر و ناظر هستند. درواقع زنبور پیشاہنگ یک رفتار اکتشافی است که می‌تواند توسط زنبورهای کارگر و ناظر انجام شود.

در الگوریتم ABC، نیمه اول ازدحام شامل زنبورهای کارگر و نیمه دوم زنبورهای ناظر است. تعداد زنبورهای کارگر یا زنبورهای ناظر، با تعداد راه حل‌های موجود در ازدحام برابر است. ABC یک جمعیت اولیه توزیع شده تصادفی از SN راه حل (منابع غذایی) تولید می‌کند، که در آن SN اندازه ازدحام را نشان می‌دهد.

فرض کنید X_j یک پاسخ کاندید به تصادفی انتخاب شده باشد ($j \neq i$)، k اندیس بُعد، انتخاب شده به صورت تصادفی از مجموعه $\{1, 2, \dots, n\}$ ، و $\Phi_{i,k}$ یک عدد تصادفی در بازه $[0, 1]$ باشد. هنگامی که یک پاسخ کاندید جدید X_i تولید می‌شود، یک انتخاب حریصانه استفاده می‌شود. اگر مقدار برازش V_i بهتر از والدش i باشد، آنگاه X_i توسط V_i به روزرسانی می‌شود؛ در غیر این صورت i بدون تغییر باقی می‌ماند. پس از آنکه تمامی زبورهای کارگر فرایند جستجو را به اتمام رساندند، آنها اطلاعات منابع غذایی خودشان را از طریق یک رقص حرکتی با زبورهای ناظر به اشتراک می‌گذارند.

زنبور ناظر اطلاعات شهد گرفته شده از همه زبورهای کارگر را ارزیابی می‌کند و منبع غذایی را با احتمال مرتبط با مقدار شهد آن انتخاب می‌کند. این انتخاب احتمالی در واقع مکانیسم انتخاب چرخ رولت است که به صورت معادله زیر توصیف شده است:

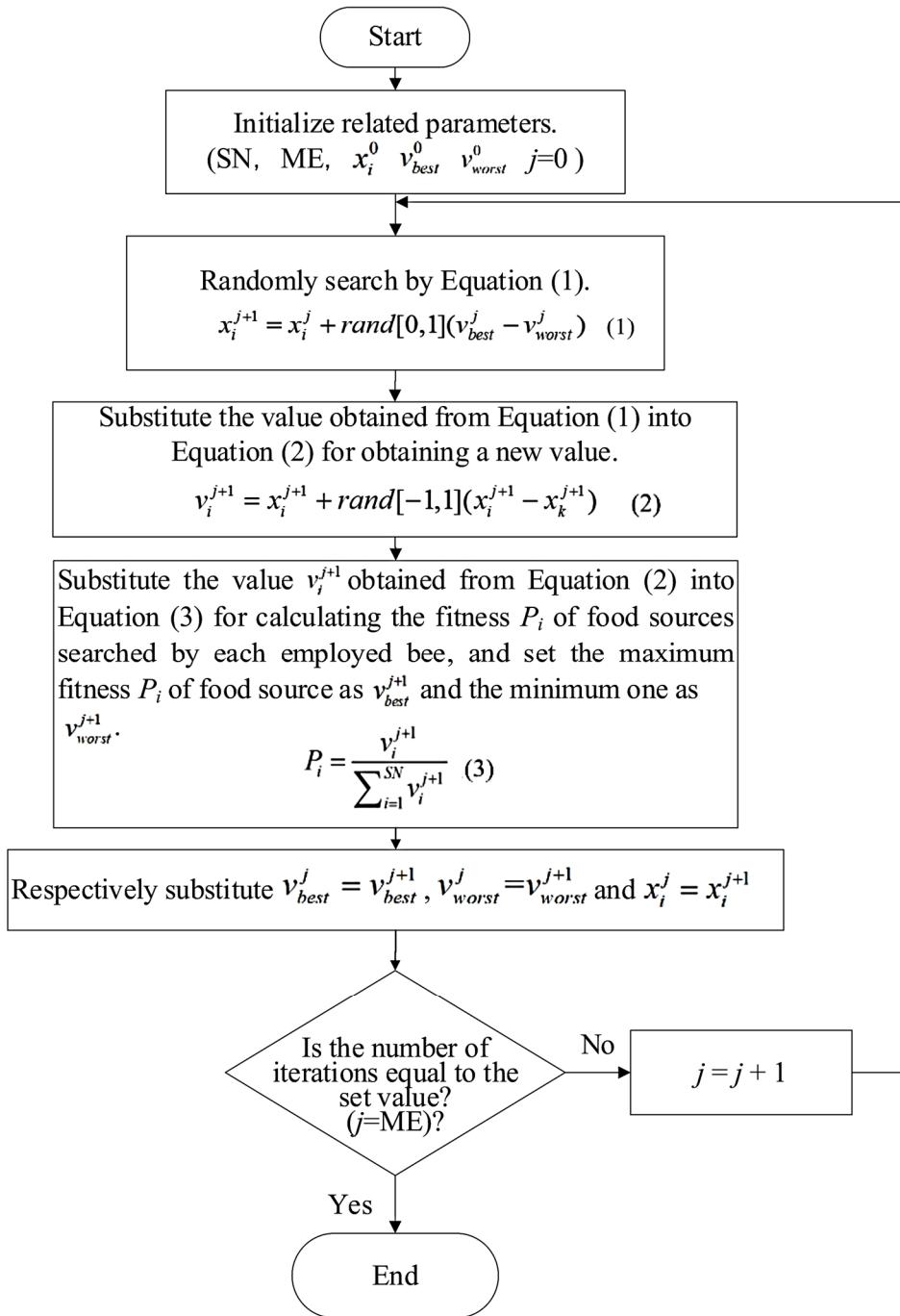
$$P_i = \frac{\text{fit}_i}{\sum_j \text{fit}_j} \quad (1)$$

که در آن fit_i مقدار تناسب i^{th} راه حل در ازدحام است. همان‌طور که مشاهده می‌شود، هرچه راه حل i بهتر باشد، احتمال انتخاب منبع غذایی i^{th} بیشتر می‌شود. اگر موقعیتی را نتوان بیش از تعداد از پیش تعریف شده (به نام حد) چرخه بهبود بخشید، آنگاه منبع غذا رها می‌شود. فرض کنید که منبع رهاشده X_i است، و سپس زنبور پیشاهنگ منبع غذایی جدیدی را کشف می‌کند که باید با i^{th} به صورت معادله زیر جایگزین شود:

$$x_{i,k} = lb_k + \Phi_{i,k} \times (ub_k - lb_k) \quad (2)$$

درجایی که $\Phi_{i,k} = rand(0,1)$ یک عدد تصادفی در بازه $[0, 1]$ مبتنی بر یک توزیع نرمال و lb_k و ub_k به ترتیب حدود پایین و بالایی k^{th} بعد هستند.

در بهینه‌سازی وقتی جوابی داریم که به نظر جواب مناسب است سعی می‌کنیم بیشتر روی آن جواب سرمایه‌گذاری کنیم. وقتی یک ایده جالب به ذهن ما می‌رسد سعی می‌کنیم آن را پرورش دهیم و نهایتاً آن را تبدیل به یک پاسخ مناسب‌تر کنیم ایده‌ای که پشت قضیه است این است که از نظر قواعد بهینه‌سازی یک پاسخ مناسب را مناسب‌تر کنیم که به آن بهره‌برداری (Exploitation) می‌گوییم، یعنی توانایی پرورش پاسخ‌های فعلی برای رسیدن به پاسخ‌های بهتر. در شکل (۲) روند نمای الگوریتم کلونی زبورهای مصنوعی ترسیم گردید است.

شکل ۲ - روند نمای الگوریتم کلونی زنبورهای مصنوعی.

مثال:

هدف از این مثال یافتن نقطه کمینه سرتاسری تابع راستریگین دو متغیره

$$f(x) = 20 + x_1^2 + x_2^2 - 10(\cos 2\pi x_1 + \cos 2\pi x_2), -5 \leq x_1 \leq 5, -5 \leq x_2 \leq 5 \quad (3)$$

با استفاده از الگوریتم ABC است. یادآوری می‌کنیم که تابع راستریگین فوق دارای یک نقطه کمینه سرتاسری در مبدأ است و مقدار تابع در این نقطه نیز برابر صفر است.

```

clear all

ul = -5; % کران پایین متغیرهای طراحی
uh = 5; % کران بالای متغیرهای طراحی

x = [ul:0.01:uh];
y = [ul:0.01:uh];
for i = 1:length(x)
    for j = 1:length(y)
        f(i, j) = 20 + x(i)^2 + y(j)^2 - 10 * (cos(2*pi*x(i)) + cos(2*pi*y(j)));
    end
end

figure(1);
clf;
hold on
contour(x, y, f, 10)
xlabel('x_1')
ylabel('x_2')

axis([ul, uh, ul, uh])
colormap(hsv)

figure(2);
clf;
hold on
contour(x, y, f, 10)
xlabel('x_1')
ylabel('x_2')

axis([ul, uh, ul, uh])
colormap(hsv)

SN = 30; % تعداد زنبورهای کلونی
n = 2; % تعداد متغیرهای مسئله بهینه سازی
a = .1;

% مقداردهی اولیه
x = ul + (uh - ul) * rand(n, SN);

figure(1)
plot(x(1, :), x(2, :), 'k.')
lim = 10;

for k = 1:1000

    % تعیین موقعیت زنبورهای کارگر
    for z = 1:SN
        temp = ceil(SN*rand);
        v(1, z) = x(1, z) + (-a + 2 * a * rand) .* (x(1, z) - x(1,
ceil(SN*rand)));
        while temp == z
            temp = ceil(SN*rand);
    end
end

```

```

        v(1, z) = x(1, z) + (-a + 2 * a * rand) .* (x(1, z) - x(1,
ceil(SN*rand)));
    end

    temp = ceil(SN*rand);
    v(2, z) = x(2, z) + (-a + 2 * a * rand) .* (x(2, z) - x(2,
ceil(SN*rand)));
    while temp == z
        temp = ceil(SN*rand);
        v(2, z) = x(2, z) + (-a + 2 * a * rand) .* (x(2, z) - x(2,
ceil(SN*rand)));
    end
end

% محاسبه تابع تناسب
temp1 = 20 + x(1, :).^2 + x(2, :).^2 - 10 * (cos(2*pi*x(1, :)) + cos(2*pi*x(2,
:)));;

% زنبورهای ناظر
for z = 1:length(temp1)
    if temp1(z) >= 0
        fitness(z) = 1 / (1 + temp1(z));
    else
        fitness(z) = 1 + abs(temp1(z));
    end
end

pm = fitness / sum(fitness);

% ذخیره بهترین نتایج به دست آمده تاکنون
fbest(k) = min(20+x(1, :).^2+x(2, :).^2-10*(cos(2*pi*x(1, :)) + cos(2*pi*x(2,
:))));

% محاسبه بهترین راه حل به دست آمده تاکنون
if fbest(k) <= min(fbest)
    x_best = v(:, find(fitness == max(fitness), 1));
else
    fbest(k) = min(fbest);
end

% پیاده سازی چرخ رولت
for z = 1:SN
    s = 0;
    temp = rand;
    count = 0;
    while s < temp
        s = s + pm(count+1);
        count = count + 1;
    end
    x(:, z) = v(:, count); % تعیین سمت های جدید
end

```

بررسی کنید که آیا زنبورها راه حل های بهتری پیدا می کنند یا نه. اگر نه، آنها باید %

تبديل به زنبورهای پیشاپنگ شوند %

```

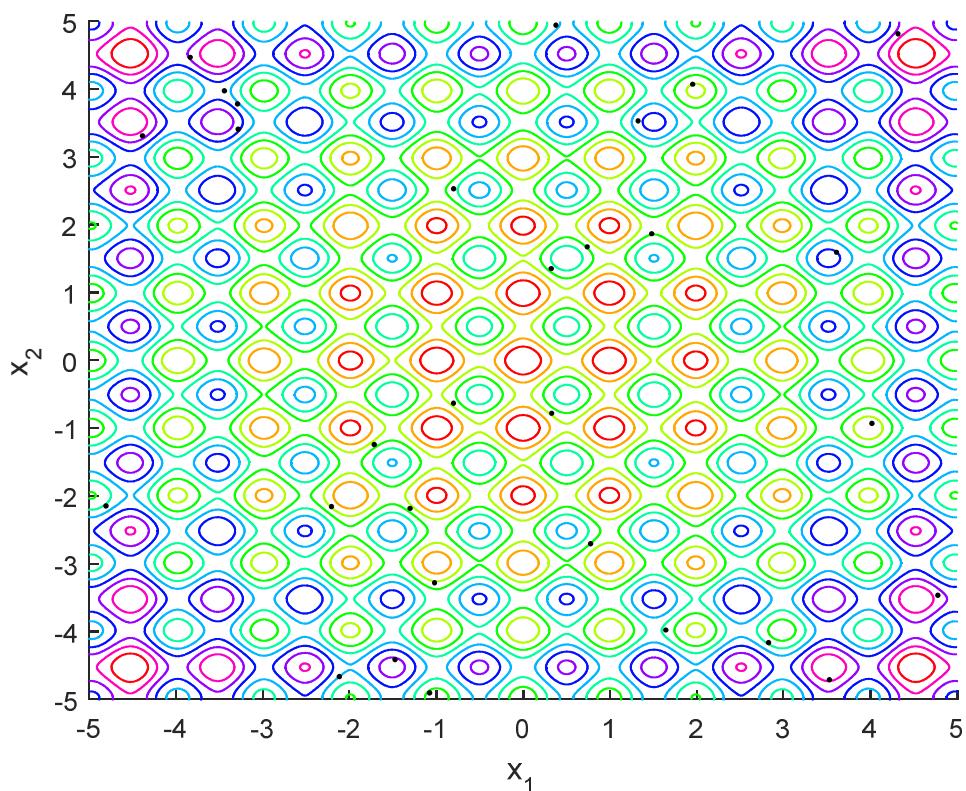
if k > lim && all(diff(fbest(end-lim:end))) == 0
    x = ul + (uh - ul) * rand(n, SN);
end
end

figure(2)
plot(x_best(1), x_best(2), 'k.')

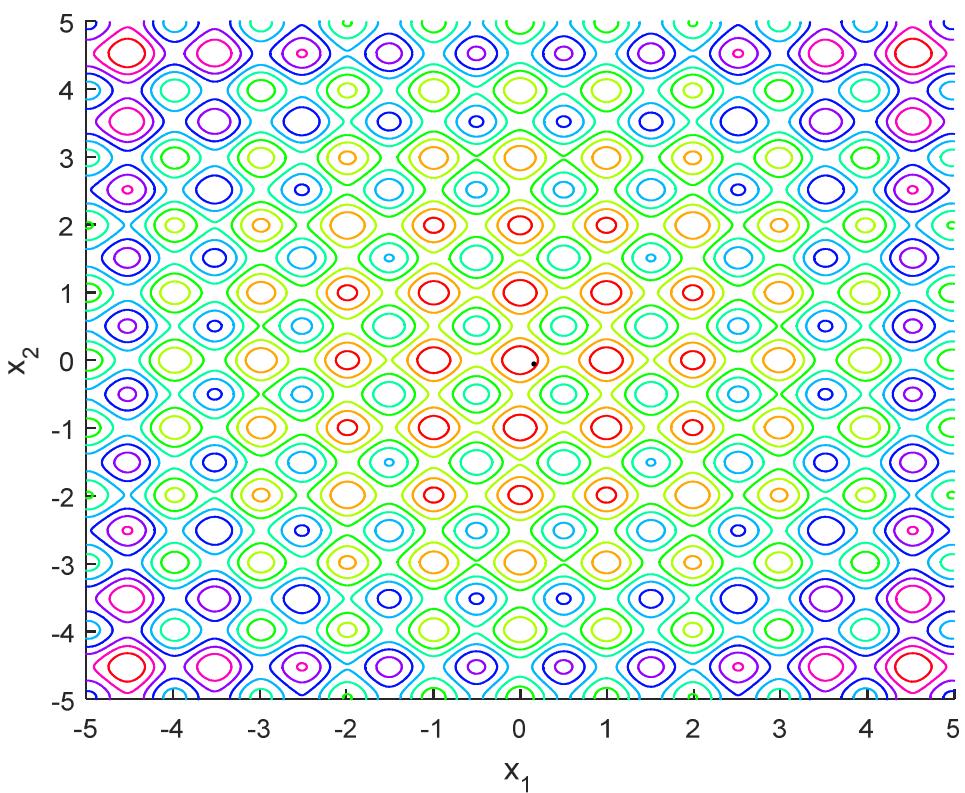
figure(3)
plot(fbest, 'k')
xlabel('iteration number')
ylabel('min f(x_1,x_2)')

x_best

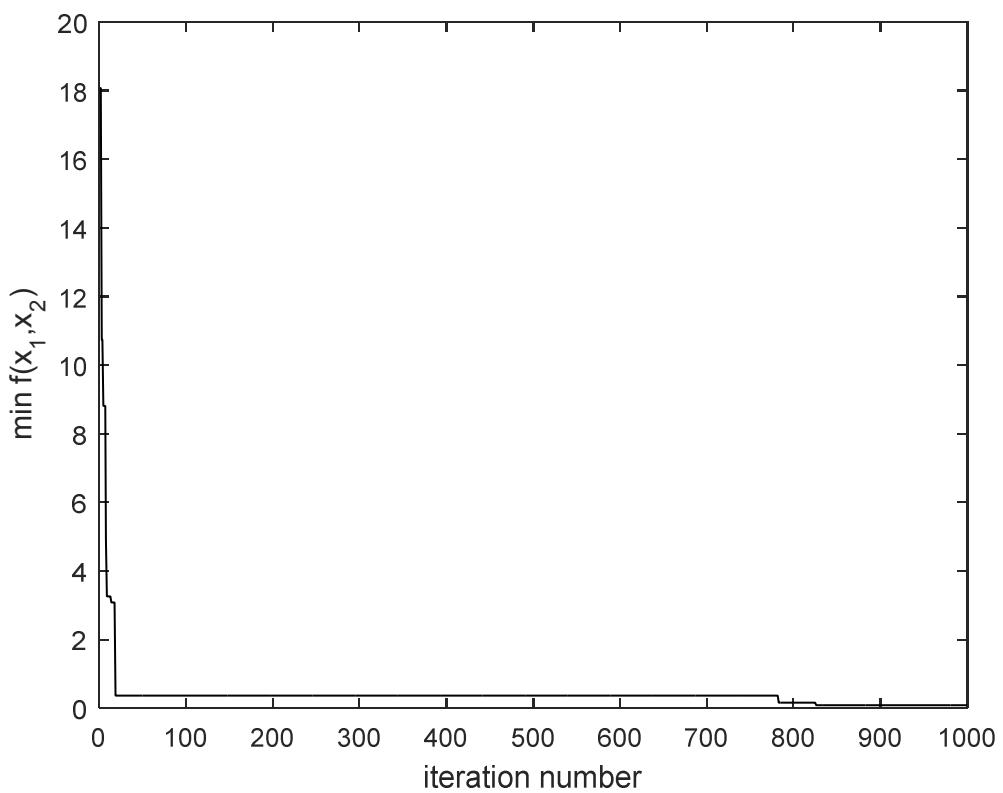
```


شکل ۳ - پراکندگی زنبورها در فضای مسئله راستریگین پس از مقداردهی اولیه.

شکل ۴ - نقطه کمینه سرتاسری تابع راستریگین در انتهای فرایند بهینه‌سازی، با استفاده از الگوریتم زبور عسل مصنوعی.

شکل ۵ - نمودار کمینه‌سازی تابع راستریگین در برابر تعداد تکرار.

مراجع:

- [1] Gao, W.; Liu, S.; Huang, L. A Global Best Artificial Bee Colony Algorithm for Global Optimization. *J. Comput. Appl. Mathemat.* 2012, 236, 2741-2753.
- [2] D. Karaboga, An idea based on honey bee swarm for numerical optimization, Erciyes University, Technical Report-TR06, Kayseri, Turkey, 2005.
- [3] D. Karaboga, B. Basturk A powerful and efficient algorithm for numerical function optimization : artificial bee colony (ABC) algorithm *Journal of Global Optimization*, 39 (2007), pp. 459-471.
- [4] D. Karaboga, B. Basturk On the performance of artificial bee colony (ABC) algorithm *Applied Soft Computing*, 8 (2008), pp. 687-697.
- [5] D. Karaboga, B. Basturk A comparative study of artificial bee colony algorithm *Applied Mathematics and Computation*, 214 (2009), pp. 108-132.